

ningen. Det gælder Ændringsforslaget om Privatbanekommissionen, 4,000 Kr., om Ombygning af Brønderslev Station, 85,000 Kr., og om Tilskud til de højere Skoler i København, paa Frederiksberg og i Gentofte, 137,000 Kr., i alt 226,000 Kr. Trækker vi dette Beløb fra det ovennævnte, bliver der tilbage et Beløb af 802,318 Kr. Med dette Beløb vilde Underskuddet altsaa være blevet forøget, hvis de Ændringsforslag, der blev fastholdt ved Afstemningen, var blevet vedtaget. Endvidere skal jeg oplyse, at for saa vidt de Ændringsforslag, der var stillede fra radikal og socialdemokratisk Side om Løn paa de lovbealede Helligdage og om Lønforhøjelse til Orlogsværftets Arbejdere o. s. v., var blevet vedtagne, vilde Militærbevillingerne være voksede med et Beløb af 337,718 Kr. Men skønt disse Ændringsforslag blev forkastede, er der altsaa dog et Underskud paa 579,926 Kr. 29 Øre.

Naar dette Underskud er kommet til Stede, skyldes det den Omstændighed, at Udgifterne ved tredje Behandling er steget noget stærkere end ventet, ligesom det vel ogsaa kan siges, at Ændringsforslagene var flere og Bevillingerne større, end normalt burde være Tilfældet. Det burde være saaledes, at den Balance, som indeholdtes i Finanslovforslaget ved dets Forelæggelse, i alt væsentligt fastholdtes under dets videre Gang. De Krav om Nybevillinger, som det hvert Aar har været nødvendigt at imødekomme, burde i det store og hele være optagne paa Finanslovforslaget, naar det forelægges, og det er min Overbevisning, at hvis dette skete, vilde man derved fremme god Økonomi, thi naar Ændringsforslag først fremkommer til tredje Behandling, kan de hverken i Finansudvalget eller i Tinget underkastes en saa omhyggelig Behandling, som naar de fremsættes ved Samlingens Begyndelse, og det kan derfor vanskeligt undgaas, at enkelte Forslag, som maaske var faldne for en grundigere Overvejelse, glider med. Jeg forstaaar nu vel, at det navnlig i Aar har været vanskeligt for Ministeriet at holde igen. Om adskillige af de Bevillinger, der nu er vedtagne, gælder det, at der gennem Aarene er givet halve eller hele Løfter om, at saadanne Forslag skulde blive stillede, naar de økonomiske Forhold blev gunstigere.

Underskuddet er som allerede nævnt 579,926 Kr. 29 Øre eller godt $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og dette er i og for sig ikke afskrækkende. Alle ved jo, at Budgettets Indtægtsside er meget forsigtigt lagt. Det er kommet til

min Kundskab, at efter de Erfaringer, der i Øjeblikket foreligger, vilde alene en enkelt Indtægtspost, nemlig Indtægten af Formue- og Indtægtsskat, have kunnet forhøjes med et Beløb, der mere end dækker det budgetterede Underskud. Naar der imidlertid ikke er stillet Ændringsforslag om en Forhøjelse af denne Indtægtspost, er det vel, fordi man ikke vil fravige den hidtidige Praksis, og dette forstaaer jeg meget vel, thi Balancen paa Statsregnskabet — og det er jo den, det til syvende og sidst kommer an paa — vilde blive ganske uberørt heraf. At der vil blive en god Balance paa Statsregnskabet kan betragtes som sikkert nok, men saaledes bør det ogsaa være. Den Balance, som nu er skabt ved de i Fjor og i Forfjor vedtagne Skattelove, skal holdes, og jeg tør rolig paa mit Partis Vegne sige, at det er vor faste Villie, at saaledes skal det være. Vi skulde nødigt nu udsætte os for i en overskuelig Fremtid at komme til Udskrivning af nye Skatter. Det vilde tværtimod være bedre, om vore finansielle Forhold kunde gøre det muligt at kvittere en Del af de Skatter, vi har vedtaget. Paa et enkelt Punkt er der endog udtalt en bestemt Forudsætning i saa Henseende — jeg tænker her paa en Del af Stempelskatten. Endelig maa vi ikke i Anledning af, at Indtægterne nu flyder rigeligt, trække for store Veksler paa Fremtiden. De gode Tider, som nu er inde, vil — det ved vi — ikke altid være ved, Nationaløkonomerne skimter allerede i Horisonten den Nedgangsperiode, som vil komme, og naar den kommer, vilde det være godt, om vi i de gode Aar havde økonomiseret saaledes, at der var noget at staa imod med. Under Hensyn hertil vil jeg meget tilraade — og jeg tør udtale, at jeg heri har mit Partis Tilslutning —, at der ved Udarbejdelsen af Finanslovforslaget for det følgende Finansaar i noget højere Grad end det er sket i Aar, holdes igen, og jeg har for øvrigt den Tro, at det vil ske.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Finanslovforslaget til endelig Vedtagelse.

K. M. Klausen: I Modsætning til tidligere Aar har Finanslovforhandlingerne i Aar været prægede af Fred og Ro og Fordragelighed. Det er ikke, fordi Modsætningerne imellem de forskellige Partier, blandt andet imellem Socialdemokratiet og Regeringspartiet, vedrørende Finansloven, er mindre i Aar end tidligere. Vi har ikke ændret vort Syn paa Statens Husholdning.